

tet, naar Valget derimellem forelaa tilfødt. Med disse Bemærkninger skal jeg slutte og iøvrigt anbefale Lovforslaget. Jeg gjentager, at det vel i Almindelighed er Tilfældet, at Kommunalbestyrrelserne ikke komme til flette Resultater, men ingen Regel uden Undtagelse, og ogsaa i dette Forhold kan man vist sige: Ingen Regel uden Undtagelse.

Jugerslev: Det ærede Medlem, der førte Ordet for Forslagsstillerne, begyndte med at sige, at nu skulde der jo gøres Prøve paa, om der ogsaa fra alle Sider, navnlig ogsaa fra den Side, hvortil jeg hører, er en saadan Smødeføkkommen, som vi altid have talt om. Jeg kan være enig med det ærede Medlem i, at det er Noget, som vil blive prøvet; men paa den anden Side maa jeg antage, at det ærede Medlem ogsaa vil være enig med mig i, at naar vi udtale os saaledes, maa vi se at fastholde vor Dverbevisning, hvor vi have en fast Dverbevisning, og saa se, hvor langt vi kunne bøde os mod hinanden. Med Hensyn til det Lovforslag, som det ærede Medlem her er Ordfører for, skal jeg tillade mig at bemærke, at der jo ganske vist oftere er forhandlet derom, navnlig i tidligere Dage — nu er det ikke sket i nogen Tid —, og jeg er unægtelig tilbøielig til at tro, at det meget mere er et theoretisk Dnske om Forandring af disse Forhold, som fremsættes, medens jeg egentlig ikke tror, at det saa meget gjælder om at fyldestgøre praktisk Trang i Befolkningen (Modsigelse). Sa, der kan jo være forskellige Meninger derom; jeg kender ogsaa Lidt til disse Forhold. Smidertid, som det ærede Medlem har stillet Sagen, er det ganske vist, at jeg paa den anden Side skal sige, og det maa vi jo Alle vide, at her kan der ikke være Tale om, at netop disse Bestemmelser skulde være de eneste i hele Lovgivningen, som der aldrig maa røres ved; men det forekommer mig, at det kommer an paa at se, om Sagen til en given Tid skaar saaledes, at det er ønskeligt og nødvendigt at gjøre Forandringer i Valgbestemmelser af denne Slags. Det tror jeg nu ingenlunde, det er for Diebliffet. Sagen er, at det kan ikke negtes, at siden 1867 ere vi paa det kommunale Omraade i temmelig stor Udvikling, og jeg tror i det Hele i en nogenlunde heldig Udvikling. Vi ere blevne staaende dengang ved de Valgbestemmelser, der vare, og jeg tror i det Hele, at det vil være rigtigt, at man lader denne Udvikling løbe noget videre frem, inden man alt for meget rører derved. Dermed skal det ikke være sagt, at der ikke er Punkter, hvorved der kan røres, forsaavidt der er Trang dertil; men for mig er det et meget stort Spørgsmaal, om en saadan Trang er tilstede. Hvis der er Tale om, at dette Lovforslag skal behandles i Detail i et Udvalg, ville jo de Medlemmer, der komme ind dertil, faae Leilighed til at udtale sig derom, og det vil derfor ikke være hensigtsmæssigt her at komme ind paa vidtløftige Betragtninger.

Smidertid skal jeg tillade mig at bemærke, at det ærede Medlem erkjender jo dog, at i det økonomiske Fællesskab, der bestaar i en Kommune, maa der træffes nogle Bestemmelser til Gunst for dem, der yde de større Bidrag, og en saadan Sikkringsbestemmelse har han villet træffe ved Valgbarheden. Der skal jeg ganske kort sige, at Bestemmelser af den Art sætter jeg ikke mindste Pris paa, saa at man hellere maa lade det rent blive borte. Hvis man vil opstille det saaledes, som det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Madse) har gjort, at Valgbarhedsbestemmelsen skulde staa for at sikre dem, der staa nedenfor disse, saa at de ikke kunne komme ind — var det ikke saaledes, det ærede Medlem mente? (Madse: So!) —, saa kan jeg forstaa Nytten; men det er aldrig faldet mig ind, at man sætter Valgbarhedsbestemmelser ind af den Grund. Det vilde betyde, at de i økonomisk Henseende mindre godt Stillede i Kommunen kun skulle være uleilighede med at sidde i den ene Del af Sogneraadet, men være fri for at sidde i den anden. Men vil man søge saadanne Garantier, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne vilde, tror jeg, at man maa søge dem paa anden Maade. Jeg tror, som sagt, ikke, at de Herrer have Ret i, at der er saa stor Trang i Befolkningen til Forandringer i de kommunale Forhold, og jeg tror, at man maasse kunde gjøre en ligesaa stor Tjeneste mod Befolkningen ved at lade disse Forhold staa og udvikle sig i Ro i nogen Tid; men derom kan der jo være forskellige Meninger. Det er benægtet her, at der er Grund til at sige, at den Valgret, der gives, ikke er saa stærkt benyttet. Det er vist dog Sandhed, at paa overmaade mange Steder er den ikke meget stærkt benyttet. Det kan gjerne være, at det begynder at komme; jeg tror, at det ærede Medlem her foran (Th. Nielsen) har Ret i, at det er Tilfældet i de allersidste Aar; men fordi det begynder at komme paa nogle Steder, derfor er det ikke sagt, at man skal gjøre Forandringer af den Grund. Naar det var begyndt at komme overalt, naar der var en virkelig Trang dertil, og man ser, at de Paagjældende ikke ere tilfredse, naar man kan paavise, at det vil gaa bedre med andre Valgbestemmelser, saa er det en anden Sag. Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) bebrejdede de nuværende Sogneraad, navnlig de høist Besfattede i dem, at unge Menneſter og Børn i Kommunerne bleve opdragne til Lyveri og paa den usleſte Maade af Verden, og gav Sogneraadene Skyld derfor; men er det billigt at give dem Skyld derfor, og tror det ærede Medlem, at vi ved at faae andre Valgbestemmelser for Sogneraadene kunne faae Sikkerhed for, at de Unge ikke faae en saadan Opdragelse. Men naar det ærede Medlem sætter det i Forbindelse med en nødvendig Forandring i Valgloven, synes jeg, at man har Ret til at spørge, hvorledes man kan vente sig som Resultat af saadanne Bestemmelser,